RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 367/2006

av den 27 februari 2006

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Republiken Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 2026/97

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad ”grundförordningen”), särskilt artikel 18,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. GÄLLANDE ÅTGÄRDER OCH AVSLUTADE UNDERSÖKNINGAR BETRÄFFANDE SAMMA PRODUKT

(1) Genom förordning (EG) nr 2597/1999 [2] införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien (nedan kallade ”de slutgiltiga utjämningsåtgärderna”). Åtgärderna infördes i form av en värdetull på mellan 3,8 % och 19,1 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 19,1 % på import från alla andra företag.

(2) Genom förordning (EG) nr 1676/2001 [3] införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på import av PET-film med ursprung i Indien och Republiken Korea. Åtgärderna infördes i form av en värdetull på mellan 0 % och 62,6 % på import av PET-film med ursprung i Indien (nedan kallade ”de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna”), med undantag för import från fem indiska företag (Ester Industries Limited [nedan kallat ”Ester”], Flex Industries Limited [nedan kallat ”Flex”], Garware Polyester Limited [nedan kallat ”Garware”], MTZ Polyesters Limited [nedan kallat ”MTZ”] och Polyplex Corporation Limited [nedan kallat ”Polyplex”]) vilkas åtaganden hade godtagits genom kommissionens beslut 2001/645/EG [4].

(3) Det noteras att det företag som tidigare var känt under namnet MTZ Polyesters Limited ändrat namn. Dess nya namn är MTZ Polyfilms Limited. Denna namnändring påverkar inte på något sätt undersökningsresultaten i förordning (EG) nr 2597/1999 och företagets rätt att åtnjuta den individuella tullsats som det omfattades av under sitt tidigare namn. Den 17 februari 2005 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* [5] att MTZ bytt namn. Det är vidare att märka att MTZ ändrade adress från och med juli 2005, dock utan några ändringar av företagets ägarstruktur, organisation eller verksamhet. Företagets adress bör därför ändras i enlighet med detta.

(4) Genom förordningarna (EG) nr 1975/2004 [6] och (EG) nr 1976/2004 [7] utvidgade rådet de slutgiltiga utjämningsåtgärderna och antidumpningsåtgärderna beträffande import av PET-film med ursprung i Indien till att även omfatta import av samma produkt när den sänds från Brasilien eller Israel, oavsett om den deklareras ha sitt ursprung i något av de länderna.

(5) Den 28 juni 2002 [8] inledde kommissionen en partiell interimsöversyn som gällde de slutgiltiga utjämningsåtgärdernas form och särskilt huruvida ett åtagande från en indisk exporterande tillverkare var godtagbart, i enlighet med artikel 19 i grundförordningen. Denna undersökning avslutades genom rådets förordning (EG) nr 365/2006 [9].

(6) Den 22 november 2003 [10] inledde kommissionen en partiell interimsöversyn som gällde de slutgiltiga antidumpningsåtgärdernas form. Denna undersökning avslutades genom rådets förordning (EG) nr 365/2006.

(7) Den 4 januari 2005 [11] inledde kommissionen en partiell interimsöversyn som gällde de slutgiltiga antidumpningsåtgärdernas nivå. Denna undersökning avslutades genom rådets förordning (EG) nr 365/2006, genom vilken de slutgiltiga antidumpningsåtgärdernas nivå ändrades.

---

[1] EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

[2] EGT L 316, 10.12.1999, s. 1.

[3] EGT L 227, 23.8.2001, s. 1.

[4] EGT L 227, 23.8.2001, s. 56.

[5] EUT C 40, 17.2.2005, s. 8.

[6] EUT L 342, 18.11.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 101/2006 (EUT L 17, 21.1.2006, s. 1).

[7] EUT L 342, 18.11.2004, s. 8. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 101/2006.

[8] EGT C 154, 28.6.2002, s. 2.

[9] Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

[10] EUT C 281, 22.11.2003, s. 4.

[11] EUT C 1, 4.1.2005, s. 5.

(8) Den 23 augusti 2005 ([1]) inledde kommissionen en översyn av förordningarna (EG) nr 1975/2004 och (EG) nr 1976/2004 med anledning av en ansökan från en israelisk tillverkare om att bli undantagen från de utvidgade åtgärderna. Denna undersökning avslutades genom rådets förordning (EG) nr 101/2006.

2. BEGÄRAN OM ÖVERSYN VID GILTIGHETSTIDENS UTGÅNG

(9) Efter tillkännagivandet om att giltighetstiden för de slutgiltiga utjämningsåtgärderna snart skulle löpa ut ([2]) mottog kommissionen från gemenskapstillverkare av den likadana produkten, nämligen DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA och Toray Plastics Europe (nedan kallade ”de sökande”), en begäran om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av rådets förordning (EG) nr 2597/1999 i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. De sökande svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av den totala tillverkningen i gemenskapen av PET-film.

(10) Begäran grundades på att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till att subventioneringen och skadan för gemenskapsindustrin fortsatte eller återkom.

(11) Före inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång underrättade kommissionen i enlighet med artiklarna 10.9 och 22.1 i grundförordningen Indiens myndigheter om att den hade mottagit en korrekt dokumenterad begäran om översyn och bjöd in Indiens myndigheter till samråd med syfte att klargöra situationen i fråga om klagomålets innehåll och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Kommissionen mottog dock inget svar från Indiens myndigheter angående inbjudan till samråd.

3. INLEDANDE AV EN ÖVERSYN VID GILTIGHETSTIDENS UTGÅNG

(12) Kommissionen undersökte den bevisning som lämnats av de sökande och fann att denna var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen en översyn vid giltighetstidens utgång av rådets förordning (EG) nr 2597/1999 genom att offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]).

4. UNDERSÖKNINGSPERIOD

(13) Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2003–30 september 2004 (nedan kallad ”undersökningsperioden” eller i tabeller ”UP”). Undersökningen av utvecklingen när det gäller frågan om skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2001 fram till utgången av undersökningsperioden (nedan kallad ”skadeundersökningsperioden”).

5. PARTER SOM BERÖRS AV UNDERSÖKNINGEN

(14) Kommissionen underrättade officiellt de sökande, andra kända gemenskapstillverkare, exporterande tillverkare, importörer, leverantörer i tidigare förädlingsled, användare och Indiens myndigheter om inledandet av undersökningen. Berörda parter hade möjlighet att lämna skriftliga synpunkter. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.

(15) Med anledning av det uppenbart stora antal exporterande tillverkare av PET-film i Indien som namngavs i begäran angavs i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande i enlighet med artikel 27 i grundförordningen skulle kunna tillämpas vid undersökningen av subventionering. För att besluta om huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall kunna göra ett urval ombads alla exporterande tillverkare att ge sig till känna och lämna grundläggande uppgifter om sin verksamhet beträffande den berörda produkten under undersökningsperioden, i enlighet med tillkännagivandet om inledande. Efter en granskning av de inlämnade uppgifterna och med hänsyn till det stora antal exporterande tillverkare som visat samarbetsvilja beslutades det att ett stickprovsförfarande var nödvändigt.

(16) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda eller som givit sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Svar mottogs från fyra gemenskapstillverkare, åtta exporterande tillverkare, en importör/användare, en leverantör i tidigare förädlingsled samt Indiens myndigheter.

(17) Av de åtta indiska exporterande tillverkarna valdes fyra företag (Ester, Flex, Garware och Jindal Poly Films Limited [nedan kallat ”Jindal”]) ut att ingå i urvalet. Dessa hade konstaterats utgöra den största representativa volym i fråga om tillverkning, försäljning och export till gemenskapen av PET-film som rimligen kunde undersökas inom den tillgängliga tidsramen, i enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen.

(18) Genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([4]) meddelade kommissionen att det företag som tidigare var känt under namnet Jindal Polyester Limited bytt adress. Företagets adress bör därför ändras i enlighet med detta.

(19) Genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([5]) meddelade kommissionen att det företag som tidigare var känt under namnet Jindal Polyester Limited bytt namn till Jindal Poly Films Limited. Företagets namn bör därför ändras i enlighet med detta.

([1]) EUT L 218, 23.8.2005, s. 3.
([2]) EUT C 62, 11.3.2004, s. 4.
([3]) EUT C 306, 10.12.2004, s. 2.
([4]) EGT C 189, 9.8.2002, s. 34.
([5]) EUT C 297, 2.12.2004, s. 2.

(20) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av subventionering och skada och för att fastställa sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och skada och huruvida ett bibehållande av åtgärderna skulle ligga i gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

a) **Tillverkare i gemenskapen**

— DuPont Teijin Films, Luxemburg och Middlesbrough, Förenade kungariket

— Mitsubishi Polyester Film GmbH, Wiesbaden, Tyskland

— Nuroll SpA, Pignataro Maggiore, Italien

— Toray Plastics Europe, Miribel, Frankrike

b) **Indiens myndigheter**

— Handelsministeriet, New Delhi

c) **Exporterande tillverkare i Indien**

— Ester Industries Limited, New Delhi

— Flex Industries Limited, New Delhi

— Garware Polyester Limited, Aurangabad

— Jindal Poly Films Limited, New Delhi

d) **Importör/användare**

— Coveme Spa, San Lazzaro di Savena, Italien

e) **Leverantör i tidigare förädlingsled**

— Oxxynova GmbH, Marl, Tyskland

6. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

(21) I enlighet med artikel 30 i grundförordningen underrättades Indiens myndigheter och övriga berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå fortsatta åtgärder. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Vissa parter lade fram sina synpunkter skriftligen. Dessutom erbjöds Indiens myndigheter samråd i enlighet med artikel 10.11 i grundförordningen och godtog detta. Alla inlagor och synpunkter beaktades.

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

(22) Den produkt som omfattas av denna översyn är densamma som avses i rådets förordning (EG) nr 2597/1999, det vill säga polyetentereftalatfilm (”PET-film”) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien (nedan kallad ”den berörda produkten”).

(23) Precis som var fallet i den ursprungliga undersökningen bekräftade denna undersökning att den berörda produkten och den PET-film som tillverkades och såldes på Indiens inhemska marknad samt den PET-film som gemenskapstillverkarna tillverkade och sålde i gemenskapen hade samma grundläggande fysiska egenskaper och användningsområden, och att dessa produkter således utgjorde likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.5 i grundförordningen.

C. **SUBVENTIONER**

1. INLEDNING

(24) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta subventioner:

1.1 **Landsomfattande system**

a) Systemet med förhandslicenser och dokument för förhandsbefrielse

b) Tullkreditsystemet

c) Systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag

d) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

e) Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial

f) Systemet med befrielse från inkomstskatt

g) Exportkreditsystemet

— före export

— efter export

h) Systemet med kapitaltillskott

(25) Systemen a–e grundar sig på utrikeshandelslagen (Foreign Trade [Development and Regulation] Act 1992) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas Indiens myndigheter att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för undersökningsperioden i detta ärende, nämligen femårsplanen för perioden 1 april 2002-31 mars 2007 (nedan kallat ”dokumentet om export- och importpolitiken 2002-2007”). De förfaranden som Indiens myndigheter tillämpar för export- och importpolitiken 2002–2007 beskrivs dessutom närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 april 2002–31 mars 2007, volym 1 (nedan kallad ”förfarandehandboken”) ([1]). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

([1]) Tillkännagivande nr 1/2002–2007 av den 31 mars 2002 från Indiens handels- och industriministerium.

(26) System f baseras på inkomstskattelagen från 1961 (Income Tax Act), som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(27) System g baseras på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (Banking Regulation Act) från 1949, som föreskriver att Indiens centralbank kan ge affärsbankerna instruktioner när det gäller exportkrediter.

(28) System h utgör en särskild subvention för vilken någon rättslig grund i indisk lagstiftning inte kunde konstateras.

1.2 **Regionala system**

(29) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen också ett antal system som enligt uppgift tillämpas av regionala regeringar och myndigheter i vissa indiska delstater.

a) *Delstaten Uttar Pradesh*

— Systemen i denna delstat baseras på delstatsregeringens i Uttar Pradesh lag om omsättningsskatt (Trade Tax Act) från 1948.

b) *Delstaten Maharashtra*

— Delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem från 1993. Detta system grundar sig på resolutioner från delstatens ministerium för industri-, energi- och arbetskraftsfrågor.

2. LANDSOMFATTANDE SYSTEM

2.1 **Systemet med förhandslicenser och dokument för förhandsbefrielse**

a) *Rättslig grund*

(30) Systemet med förhandslicenser och dokument för förhandsbefrielse beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(31) Systemet med förhandslicenser består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 28. Delsystemen skiljer sig åt bland annat vad beträffar vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som ”har anknytning till” tillverkare har tillgång till förhandslicenser för fysisk export och förhandslicenser för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandslicenser för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av ”leverans likställd med export” som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandslicenser för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

c) *Praktiskt genomförande*

(32) Förhandslicenser kan utfärdas i fråga om följande:

i) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med ”fysisk” i detta avseende avses att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.

ii) Årligt behov: Denna typ av licens är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licenshavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som skall användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

iii) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp produktionsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Denne kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få en förhandslicens för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför produktionen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

iv) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som skall säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

v) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av en förhandslicens som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandslicenserna som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 (det vill säga förhandslicenser för mellanliggande leverans/leverans likställd med export och tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

vi) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av en förhandslicens. Innehavaren av en sådan licens kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar licensen för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 (det vill säga förhandslicenser för mellanliggande leverans/leverans likställd med export och tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

(33) Av de fyra exporterande tillverkare som ingick i urvalet var det endast en som använde systemet med förhandslicenser under undersökningsperioden. Närmare bestämt använde denna exporterande tillverkare de två delsystem i och ii som avses i skäl 28. Denna samarbetsvilliga exportör förklarade att även om företaget använde tullkreditsystemet under 1999 vid tidpunkten för de slutgiltiga utjämningsåtgärderna hade det därefter beslutat att sluta att använda detta och i stället använda systemet med förhandslicenser.

(34) För att det skall vara möjligt för Indiens myndigheter att företa kontroller har en licenshavare rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i förfarandehandboken) (nedan kallat ”register över förbrukning”). Kontrollen visade att företaget på ett korrekt sätt för ett register över förbrukning.

(35) När det gäller det delsystem i som avses i skäl 28 fastställer Indiens myndigheter värdet och volymen av både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten (inklusive leverans likställd med export), och dessa dokumenteras på licensen. Dessutom skall myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera transaktionerna i licensen. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av Indiens myndigheter på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken.

(36) I fråga om det delsystem ii som avses i skäl 32 (förhandslicenser för årligt behov) anges på licensen endast värdet av den tillåtna importmängden. Licenshavaren är skyldig att upprätthålla en koppling mellan importerade insatsvaror och den resulterande produkten (punkt 4.24A c i förfarandehandboken).

(37) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (18 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

(38) Kontrollen visade att företagets grad av förbrukning av det viktigaste råmaterialet för att tillverka ett kilogram PET-film, som även rapporterades i registret över förbrukning, var lägre än den motsvarande standardnormen för input/output. Detta innebar att den samarbetsvilliga exportören i enlighet med standardnormen fick importera tullfritt en större mängd råmaterial än vad företaget faktiskt behövde för sin tillverkning. Företaget gjorde gällande att Indiens myndigheter skulle komma att justera den överskjutande förmånen när licenserna upphör att gälla, det vill säga 30 månader från utfärdandet av licensen (se skäl 37), eftersom det är praxis att utnyttja de två förlängningarna på sex månader vardera. Eftersom den första licensen utfärdades till företaget den 31 januari 2003 kunde företaget inte styrka detta påstående vid kommissionens kontrollbesök i maj 2005. När företaget i december 2005 lämnade synpunkter på meddelandet av uppgifter lade det inte fram någon bevisning för att den alltför stora eftergiften justerats. Dessa standardnormer för input/output medför helt klart att eftergiften av tull blir för stor. Indiens myndigheter lämnade ingen bevisning vare sig för att de systematiskt gjorde justeringar för alltför stora eftergifter när licenser upphör att gälla eller för att det förelåg ett rimligt system för att justera alltför stora eftergifter.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(39) Efter meddelandet av uppgifter uppgav Indiens myndigheter att de vid tre tillfällen under 2005 hade ändrat systemet med förhandslicenser i syfte att bland annat förbättra kontrollen av de exporterande tillverkarnas användning av systemet och att ändringarna och den förbättrade kontrollen skulle leda till att det inte förekom någon alltför stor eftergift av tullar. De begärde därför att alla subventioner som genererades av systemet med förhandslicenser och som tagits med i beräkningen inte skulle utjämnas.

(40) Det bör noteras att de nämnda ändringarna av systemet med förhandslicenser inte fick några verkningar förrän efter undersökningsperioden och efter kommissionens kontrollbesök, och att det därför var omöjligt att kontrollera den praktiska tillämpningen av dessa. Dessutom kompletterades punkt 4.26 i förfarandehandboken genom ett offentligt tillkännagivande den 10 oktober 2005 enligt följande: ”den licensutfärdande myndigheten skall också vidta åtgärder mot licenshavaren om tillägg 23 (annat namn på registret över förbrukning) inte lämnas in fullständigt ifyllt”. Det anges emellertid inte vilken typ av åtgärder som kan vara aktuella.

(41) Det anses därför att det praktiska genomförandet av de ovannämnda ändringar som meddelades av Indiens myndigheter inte har kontrollerats. Framför allt ges det ingen information om konsekvenserna av att registret över förbrukning inte lämnas in. Slutsatserna nedan grundas därför på undersökningsresultaten från undersökningsperioden.

e) *Slutsats*

(42) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen, det vill säga ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.

(43) Systemen med förhandslicenser för fysisk export och för årligt behov är uppenbarligen rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.

(44) Inget av de delsystem som använts i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I led i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter tillämpade inte något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var inte tillräckligt exakta. Standardnormerna kan inte i sig själva betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dessa överdrivet generösa standardnormer inte gör det möjligt för Indiens myndigheter att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Indiens myndigheter utför inte heller någon effektiv kontroll som baseras på ett korrekt fört register över förbrukning.

(45) Delsystemen är således utjämningsbara.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(46) Subventionens storlek för den exportör som använt systemet med förhandslicenser beräknades enligt följande. Täljaren utgörs av de importtullar som företaget inte behövt betala (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för de två delsystem enligt systemet med förhandslicenser som använts för den berörda produkten under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppen i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen utgörs nämnaren av den exportomsättning som den berörda produkten genererat under undersökningsperioden.

(47) Ett företag utnyttjade detta system under undersökningsperioden och fick en subvention på 6 %.

2.2 **Tullkreditsystemet**

a) *Rättslig grund*

(48) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 4 i förfarandehandboken. Vid tiden för den ursprungliga undersökningen fanns det två former av tullkredit inom ramen för systemet - tullkredit före export och tullkredit efter export. Systemet med tullkredit före export upphörde att gälla i april 2000, varför endast systemet med tullkredit efter export granskades inom ramen för denna undersökning beträffande påstådda subventioner.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(49) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system. Tre företag fick förmåner från detta system under undersökningsperioden.

c) *Praktiskt genomförande av tullkreditsystemet*

(50) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Indiens myndigheter har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade ”tullkreditprocentsatser”) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

(51) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid tiden för exporttransaktionen måste exportören lämna en deklaration till Indiens myndigheter med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna skall kunna exporteras utfärdar Indiens tullmyndigheter en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om bland annat storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som skall beviljas för exporttransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan landets övriga myndigheter inte längre fatta beslut om beviljandet av krediter enligt tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet skall den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

(52) Det konstaterades även att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningsskatt) eller användas på annat sätt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolvmånadersperiod från och med utfärdandet.

(53) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet får omfatta upp till 25 exporttransaktioner eller, om den lämnas på elektronisk väg, ett obegränsat antal transaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar, eftersom de tidsfrister som anges i kapitel 4.47 i förfarandehandboken alltid räknas från och med den senaste exporttransaktion som ingår i en viss ansökan om kredit inom ramen för tullkreditsystemet.

(54) Indiens myndigheter och en exportör uppmärksammade kommissionen på att detta system snart skulle komma att upphöra att gälla och ersättas av ett system som enligt uppgift skulle vara förenligt med WTO-reglerna. Tullkreditsystemet skulle enligt den ursprungliga planen upphöra att gälla den 1 april 2005. Eftersom ersättningssystemet emellertid inte var klart att införas då, förlängdes giltighetstiden för tullkreditsystemet fram till och med den 1 april 2006. Om det nya systemet inte är redo att träda i kraft den dagen, kommer tullkreditsystemet att fortsätta att gälla så länge som det behövs.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(55) Efter meddelandet av uppgifter lämnade Indiens myndigheter och två exportörer, som erhöll förmåner inom ramen för detta system, synpunkter på den analys av tullkreditsystemet som beskrivs ovan. De i) hävdade att krediter inom ramen för tullkreditsystemet endast kan erhållas om det har betalats importtullar för de insatsvaror som ingår i de exporterade varorna, ii) ifrågasatte kommissionens beräkningsmetod som baseras på en periodiseringsprincip i motsats till den metod som användes i det ursprungliga förfarandet 1999, vilket ledde till slutgiltiga utjämningsåtgärder, och som grundades på faktiska betalningar, iii) krävde att förfarandet gällande tullkreditsystemet omedelbart avslutas eftersom Indiens myndigheter tillkännagivit att de skall upphöra med detta system från och med den 1 april 2006 samt iv) hävdade att om kommissionen inte undantog detta från beräkningen skulle det utgöra en överträdelse av bestämmelserna i artikel 27 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder till förmån för utvecklingsländer.

(56) Varken Indiens myndigheter eller exportörerna har lagt fram några belägg för påstående i i skäl 55. Detta motsägs under alla omständigheter av undersökningsresultaten i skälen 50–53. Därför avvisas detta påstående.

(57) När det gäller påstående ii syftar den metod som används i den här undersökningen till att ge en bättre bild av subventionens inverkan på den ekonomiska situationen för de samarbetsvilliga exportörerna under en viss undersökningsperiod. I detta avseende ansågs mottagaren erhålla förmånen då exporttransaktionen sker enligt detta system. Detta bekräftas bland annat av att krediter inom ramen för tullkreditsystemet i enlighet med indiska redovisningsmetoder brukar periodiseras. Det bör också noteras att kommissionen redan har använt denna metod flera gånger, framför allt i ärendet rörande grafitelektrodsystem ([1]), och att den inte leder till en fullständig omvärdering av systemet, som faktiskt alltid har konstaterats vara utjämningsbart. Därför avvisas detta påstående.

(58) När det gäller påstående iii konstaterades det att Indiens myndigheter redan tidigare hade tillkännagivit att tullkreditsystemet skulle avskaffas. Tullkreditsystemet skulle ha avslutats den 31 mars 2005 men förlängdes av Indiens myndigheter till den 30 september 2005. De förlängde därefter systemets giltighet ytterligare till den 1 april 2006. Under dessa omständigheter är det fortfarande osäkert huruvida tullkreditsystemet verkligen kommer att vara avskaffat den 1 april 2006 (se skäl 123).

(59) Vad beträffar påstående iv förekommer det inga överträdelser av bestämmelserna om utvecklingsländer i artikel 27 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Artikeln utesluter inte att en WTO-medlem vidtar utjämningsåtgärder för att motverka de skadevållande verkningarna av subventionering från en annan medlems sida. Eftersom tullkreditsystemet har konstaterats vara utjämningsbart avvisas påståendet.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1628/2004 (EUT L 295, 18.9.2004, s. 4), skäl 13.

e) *Slutsatser om tullkreditsystemet*

(60) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

(61) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

(62) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I led i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en för stor återbetalning av importtull i enlighet med vad som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, det vill säga utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(63) I enlighet med artikel 2.2 och artikel 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt blir Indiens myndigheter förpliktade att avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen.

(64) Mot bakgrund av ovanstående bör förmånerna inom ramen för tullkreditsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under undersökningsperioden.

(65) Vid beräkningen av subventionsbeloppen (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(66) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Tre företag fick förmåner från detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på mellan 9 % och 11 %.

2.3 Systemet med exportorienterade företag/systemet med särskilda ekonomiska zoner

a) *Rättslig grund*

(67) Systemet med exportorienterade företag och systemet med särskilda ekonomiska zoner beskrivs närmare i kapitel 6 (exportorienterade företag) och kapitel 7 (särskilda ekonomiska zoner) i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i förfarandehandboken.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(68) Med undantag av rena handelsföretag kan samtliga företag som i princip åtar sig att exportera hela sin produktion av varor eller tjänster inrättas enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner eller systemet med exportorienterade företag. Ett företag konstaterades ha fått förmåner från systemet med exportorienterade företag under undersökningsperioden.

c) *Praktiskt genomförande*

(69) De särskilda ekonomiska zonerna utgörs av särskilt avgränsade tullfria områden och betraktas enligt dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 som utländskt territorium när det gäller handel, tullar och skatter.

(70) Mer flexibla regler ur geografisk synpunkt gäller för de exportorienterade företagen, som kan etableras var som helst i Indien. Detta system kompletterar systemet med särskilda ekonomiska zoner.

(71) En ansökan om status som ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon måste innehålla uppgifter för de kommande fem åren beträffande bland annat planerade produktionsvolymer, prognostiserat exportvärde, importbehov och behov på den inhemska marknaden. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan underrättas företaget om villkoren för godkännandet. Godkännandet som ett företag enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner eller systemet med exportorienterade företag gäller i fem år. Godkännandet kan förlängas för ytterligare perioder.

(72) En mycket viktig skyldighet för ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon är enligt dokumentet om export- och importpolitiken 2002-2007 att uppnå nettoinkomster av utländsk valuta, det vill säga att företaget under en referensperiod (fem år) uppnår ett totalt exportvärde som är högre än det totala värdet av importerade varor.

(73) Exportorienterade företag och företag i särskilda ekonomiska zoner är berättigade till följande förmåner:

i) Befrielse från importtullar på alla slags varor (inbegripet kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs för tillverkning, framställning eller bearbetning eller i samband med någon av dessa processer.

ii) Befrielse från punktskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden.

iii) Återbetalning av statlig omsättningsskatt på lokalt förvärvade varor.

iv) Möjlighet till försäljning av en del av tillverkningen på den inhemska marknaden efter betalning av tillämpliga avgifter på den färdiga produkten, som ett undantag från det allmänna kravet på export av hela tillverkningen.

v) Befrielse från inkomstskatt som normalt är tillämplig på vinst av exportförsäljning i enlighet med avsnitten 10A eller 10B i inkomstskattelagen, under en period av tio år efter inledandet av verksamhet, dock inte längre än till 2010.

vi) Möjlighet till 100 % utländskt ägande av det egna kapitalet.

(74) Företag som omfattas av dessa system bedriver verksamhet under tullförsegling och under övervakning av tulltjänstemän i enlighet med avsnitt 65 i tullagen (Customs Act). Dessa företag skall enligt lag föra räkenskaper på angivet sätt över all import, förbrukning och användning av samtliga importerade material och all export. Dessa räkenskaper skall lämnas in regelbundet, i enlighet med behoven, till de behöriga myndigheterna (”kvartals- och årsrapporter”). Enligt punkt 10.2 i tillägg 14-I och punkt 13.2 i tillägg 14-II till förfarandehandboken är ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon emellertid aldrig skyldigt att redovisa någon exakt korrelation mellan varje enskild importsändning och företagets export, överföring av produkter till andra enheter, försäljning på den inhemska marknaden eller införande i lager.

(75) Produkter som sålts på den inhemska marknaden avsänds och registreras genom egenhändigt intygande. Ett exportorienterat företags avsändning av exportprodukter övervakas av en tjänsteman från tull- och punktskatteförvaltningen, som arbetar permanent i företaget.

(76) Inom ramen för denna undersökning användes systemet med exportorienterade företag av endast en av de samarbetsvilliga exportörerna under en del av undersökningsperioden. Systemet med särskilda ekonomiska zoner användes inte, varför det inte är nödvändigt att undersöka om detta system bör utjämnas. Den samarbetsvilliga exportör som använde systemet med exportorienterade företag tillämpade systemet för att tullfritt importera kapitalvaror och för att få återbetalning av statlig omsättningsskatt som betalats för lokalt förvärvade varor. Exportören utnyttjade inte befrielsen från importtullar på råvaror, eftersom denna exportinriktade anläggning använder PET-granulat som råvaror för att tillverka PET-film. Detta PET-granulat tillverkas i en annan enhet inom företaget av råvaror som köps in enligt systemet med förhandslicenser. Företaget fick således sådana förmåner som avses i skäl 73 i och iii.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(77) Ett företag som erhöll förmåner inom ramen för systemet med exportorienterade företag lämnade synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av subventionsmarginalerna. I de fall dessa synpunkter konstaterades vara befogade har beräkningarna justerats.

e) *Slutsatser om systemet med exportorienterade företag*

(78) Det faktum att ett exportorienterat företag befrias från två typer av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) samt återbetalningen av statlig omsättningsskatt utgör finansiella bidrag från Indiens myndigheter enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Statliga intäkter som skulle ha uppstått i avsaknad av detta system uteblir, vilket vidare innebär att det exportorienterade företaget får en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom företaget sparar pengar genom att inte behöva betala normalt tillämpliga tullar.

(79) Befrielsen från grundläggande tull och särskild tilläggstull och återbetalningen av omsättningsskatt utgör således subventioner enligt artikel 2 i grundförordningen. De är rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. För att få dessa förmåner är det i enlighet med punkt 6.1 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 ett oeftergivligt villkor att ett exportorienterat företag syftar till export.

(80) Vidare bekräftades det att Indiens myndigheter inte tillämpade ett effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra om tull- eller omsättningsskattebefriade insatsvaror förbrukades vid tillverkningen av exportprodukten och i så fall i vilka mängder (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Tullbefrielse för kapitalvaror är dessutom uppenbart inte ett godkänt restitutionssystem.

(81) Indiens myndigheter företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen), och de kunde inte heller påvisa att det inte förekom en alltför stor eftergift av tullar.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(82) Den utjämningsbara förmånen motsvarar således den sammanlagda eftergift av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) som normalt är tillämpliga vid import och den återbetalning av omsättningsskatt som skett under undersökningsperioden.

i) Återbetalning av statlig omsättningsskatt

(83) Täljaren fastställdes enligt följande: Subventionens storlek för den exportör som använde detta system beräknades på grundval av den omsättningsskatt som återbetalats för inköp av varor och tjänster avsedda för tillverkningssektorn, det vill säga bland annat delar och förpackningsmaterial, under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs de avgifter av som företaget måste betala för att få subventionen.

(84) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den sammanlagda exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 0,02 %.

ii) Befrielse från importtull (grundläggande tull och särskild tilläggstull) och återbetalning av statlig omsättningsskatt på kapitalvaror

(85) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades förmånen för det företag som använde detta system på grundval av det belopp av tullar på importerade kapitalvaror som företaget inte behövde betala och det belopp av omsättningsskatt som återbetalats för inköp av kapitalvaror, vilka båda belopp fördelades över en period som motsvarar den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i den berörda produktens industri. Det sålunda beräknade belopp som bör hänföras till undersökningsperioden justerades genom tillägg av ränta under undersökningsperioden, så att förmånens värde över tiden skulle återspeglas och hela förmånen av detta system för företaget i fråga skulle kunna fastställas. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som sektorn genererade under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 5 %.

(86) För det berörda företaget uppgick den sammanlagda subventionsmarginalen enligt systemet med exportorienterade företag till 5 %.

2.4 **Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

a) *Rättslig grund*

(87) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 5 i förfarandehandboken.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(88) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som ”har anknytning till” tillverkare samt tillhandahållare av tjänster kan komma i fråga för detta system. De fyra företag som ingick i urvalet konstaterades ha fått förmåner från detta system under undersökningsperioden.

c) *Praktiskt genomförande*

(89) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter på ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. För att exportåtagandet skall kunna anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(90) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Indiens myndigheter att det, med anledning av att ränta lagts till vid fastställandet av det totala beloppet av förmånen, inte finns någon grund för antagandet att ett företag skulle ha finansierat hela beloppet av tilläggstullar genom lån, och att förhållandet mellan lånat och eget kapital för varje enskilt företag under undersökningsperioden därför bör beaktas, och endast ett proportionellt belopp användas vid beräkningen.

(91) Oavsett om ett företag lånat pengarna eller använt egna medel för att finansiera tullarna har det under alla omständigheter ådragit sig en kostnad. Beträffande lån består denna kostnad i den ränta som måste betalas för detta. Om ett företag använt egna medel består kostnaden för företaget i förlorad avkastning på dessa medel. Argumentet avvisades därför.

(92) Tre företag som erhöll förmåner inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror lämnade synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av subventionsmarginalerna. I de fall dessa synpunkter konstaterades vara befogade har beräkningarna justerats.

e) *Slutsats beträffande systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

(93) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

(94) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

(95) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(96) Täljaren fastställdes enligt följande. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i PET-filmbranschen. Ränta lades till detta belopp, så att förmånens hela värde över tiden skulle återspeglas. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa.

(97) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat. De fyra företag som ingick i urvalet fick subventioner på mellan 1,3 % och 2,7 %.

2.5 **Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial**

a) *Rättslig grund*

(98) Den rättsliga grunden för detta system finns i punkterna 4.2.1–4.2.7 i dokumentet om export och importpolitiken 2002–2007 och i punkterna 4.31–4.36 i förfarandehandboken.

b) *Praktiskt genomförande*

(99) Eftersom inget av de fyra företag som ingick i urvalet fick förmåner enligt detta system, var det inte nödvändigt att gå vidare och undersöka huruvida det var utjämningsbart.

2.6 **Systemet med befrielse från inkomstskatt**

a) *Rättslig grund*

(100) Den rättsliga grunden för detta system finns i inkomstskattelagen från 1961, som ändras varje år genom skattelagen. I den senare anges varje år grundvalarna för uttag av skatter samt de olika undantag och avdrag som skattebetalarna kan ansöka om. Exporterande företag kan ansöka om befrielse från inkomstskatt enligt avsnitten 10A, 10B och 80HHC i inkomstskattelagen.

b) *Praktiskt genomförande*

(101) Eftersom inget av de fyra företag som ingick i urvalet fick förmåner enligt avsnitten 10A och 10B i inkomstskattelagen, var det inte nödvändigt att gå vidare och undersöka huruvida dessa avsnitt i inkomstskattelagen var utjämningsbara.

(102) Två av de undersökta exportörerna uppgav att de hade beviljats en partiell befrielse från inkomstskatt på vinster av exportförsäljning under undersökningsperioden i enlighet med avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen. Eftersom denna bestämmelse i inkomstskattelagen dock har avskaffats från och med räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005, kommer den sökande inte att få några förmåner från detta system för perioden efter den 31 mars 2004. Förmåner enligt avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen skall således i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen inte utjämnas.

2.7 **Exportkreditsystemet**

a) *Rättslig grund*

(103) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse IECD nr 5/04.02.01/2002-03 (exportkrediter i utländsk valuta) och cirkulärskrivelse IECD nr 10/04.02.01/2003-04 (exportkrediter i rupier) som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(104) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system. Tre företag konstaterades ha fått förmåner från detta system under undersökningsperioden.

c) *Praktiskt genomförande*

(105) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Syftet är att krediter skall göras tillgängliga för exportörer till internationellt konkurrenskraftiga nivåer. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit skall gå till exportfinansiering.

(106) Dessa cirkulärskrivelser från centralbanken innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är mer förmånliga än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter (”kontantkrediter”) och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(107) Två företag som erhöll förmåner inom ramen för exportkreditsystemet lämnade synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av subventionsmarginalerna. I de fall dessa synpunkter konstaterades vara befogade har beräkningarna justerats.

e) *Slutsats om exportkreditsystemet*

(108) Genom att finansieringskostnaderna blir lägre än de marknadsmässiga innebär dessa förmånliga räntesatser att den berörda exportören får en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Trots det faktum att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 iv i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas som sådant av definitionen av ”offentliga myndigheter” i artikel 1.3 i grundförordningen. Vidare kan centralbanken ge affärsbankerna instruktioner att bevilja exporterande företag förmånlig finansiering. Denna förmånliga finansiering motsvarar en subvention, som anses vara selektiv och utjämningsbar eftersom de förmånliga räntesatserna är knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(109) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för använda exportkrediter under undersökningsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om samma räntesatser skulle ha tillämpats som de som gällde för normala affärskrediter till berörda företag. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. De fyra företag som ingick i urvalet fick förmåner från exportkreditsystemet. De fick subventioner på mellan 0,01 % och 1,3 %.

2.8. **Systemet med kapitaltillskott**

(110) Eftersom inget av de fyra företag som ingick i urvalet fick förmåner enligt detta särskilda system, var det inte nödvändigt att gå vidare och undersöka huruvida det var utjämningsbart.

3. REGIONALA SYSTEM

3.1 **Delstatsregeringens i Uttar Pradesh stimulanssystem**

(111) Det konstaterades att ingen av de exporterande tillverkarna utnyttjade det stimulanssystem som tillämpas av delstatsregeringen i Uttar Pradesh.

3.2 **Delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem**

a) *Rättslig grund*

(112) I syfte att uppmuntra spridningen av industrier till mindre utvecklade områden i delstaten har delstatsregeringen i Maharashtra sedan 1964 beviljat nya eller expanderande anläggningar inrättade i delstatens utvecklingsregioner stimulansåtgärder enligt ett system som är allmänt känt som ”Package Scheme of Incentives” (nedan kallat ”stimulanssystem”). Systemet har sedan det infördes ändrats flera gånger, och 1993 års system var i bruk från och med den 1 oktober 1993 till och med den 31 mars 2001, medan det senaste systemet (2001 års system) infördes den 31 mars 2001 och kommer att vara i bruk fram till och med den 31 mars 2006. Det stimulanssystem som tillämpas av delstatsregeringen i Maharashtra består av flera delsystem, varav de viktigaste är befrielse från lokal omsättningsskatt och återbetalning av lokal skatt (”octroi tax”).

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(113) För att kunna komma i fråga för stöd måste företagen investera i mindre utvecklade områden, antingen genom att inrätta nya industrianläggningar eller genom att göra storskaliga kapitalinvesteringar för att expandera eller diversifiera en befintlig industrianläggning. Dessa områden delas in i olika kategorier beroende på deras ekonomiska utveckling (t.ex. föga utvecklat område, mindre utvecklat område och minst utvecklat område). Huvudkriteriet för fastställande av stimulansåtgärdernas omfattning är det område inom vilket företaget är placerat eller kommer att placeras samt storleken på investeringen.

c) *Praktiskt genomförande*

(114) Befrielse från lokal omsättningsskatt: Varor omfattas normalt av statlig omsättningsskatt (vid försäljning mellan delstater) eller delstatlig omsättningsskatt (vid försäljning inom en delstat) som tas ut till olika nivåer beroende på den eller de delstater där transaktionerna genomförs. Det tas inte ut någon omsättningsskatt på import eller export av varor, medan inhemsk försäljning omfattas av omsättningsskatt till tillämpliga skattesatser. Enligt systemet med befrielse behöver angivna enheter inte debitera någon omsättningsskatt vid sin försäljning. På ett motsvarande sätt behöver angivna enheter inte betala lokal omsättningsskatt vid sina inköp av varor från leverantörer som också omfattas av systemet. Medan försäljningstransaktionen inte medför någon förmån för den angivna säljande enheten, innebär inköpstransaktionen att den angivna köpande enheten beviljas en förmån. Två av de fyra företag som ingick i urvalet hade en enhet vardera som omfattades av delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem under undersökningsperioden. Enligt detta system var dessa två enheter befriade från omsättningsskatt för en viss andel av sina inhemska inköp från leverantörer som också omfattades av systemet med befrielse.

(115) Återbetalning av lokal skatt (”octroi tax”): Denna skatt tas ut av lokala myndigheter i Indien, däribland delstatsregeringen i Maharashtra, på varor som införs i en stads eller ett distrikts område. Industriföretag är berättigade till en återbetalning av denna lokala skatt från delstatsregeringen i Maharashtra, om deras anläggningar är belägna i vissa angivna städer eller distrikt inom delstatens territorium. Det totala belopp som kan återbetalas är begränsat till 100 % av investeringarna i realkapital. Av de två ovan nämnda företagen med en enhet vardera som var berättigad till delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem under undersökningsperioden var det endast ett företag som befanns ha omfattats av återbetalning av lokal skatt från delstatsregeringen i Maharashtra.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(116) Ett företag som erhöll förmåner inom ramen för delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem lämnade synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av subventionsmarginalerna. I de fall dessa synpunkter konstaterades vara befogade har beräkningarna justerats.

e) *Slutsats om delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem*

(117) Delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen. De två undersökta delsystemen utgör ett finansiellt bidrag från delstatsregeringen i Maharashtra, eftersom de innebär att delstaten förlorar inkomster som den annars skulle ha fått. Vidare innebär denna befrielse respektive återbetalning att företaget beviljas en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.

(118) Systemet är endast tillgängligt för företag som har investerat inom vissa angivna geografiska områden under delstaten Maharashtras överhöghet. Det är inte tillgängligt för företag belägna utanför dessa områden. Förmånsnivån är olika beroende på vilket område det gäller. Systemet är selektivt i enlighet med artikel 3.2 a och artikel 3.3 i grundförordningen och därför utjämningsbart.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(119) När det gäller befrielsen från omsättningsskatt beräknades subventionsbeloppet på grundval av den omsättningsskatt som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden men som inte behövde betalas enligt detta system. När det gäller den lokala skatten (”octroi tax”) beräknades förmånen för exportören som det belopp av skatten som återbetalats under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över den totala omsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionerna inte var knutna till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Under denna period fick två företag förmåner från dessa system. De fick båda subventioner på 1,6 %.

4. DE UTJÄMNINGSBARA SUBVENTIONERNAS STORLEK

(120) För de undersökta exporterande tillverkarna varierar de utjämningsbara subventionernas storlek, fastställd enligt bestämmelserna i grundförordningen och uttryckt i procent av värdet, mellan 11,7 % och 15,2 %. Dessa subventioner överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 14.5 a och 14.5 b i grundförordningen.

(121) Följaktligen anses det att subventionering fortsatte att förekomma under undersökningsperioden, i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen.

SYSTEM	Förhandslicenser	Tullkreditsystemet	Exportorienterade företag	Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror	Exportkreditsystemet	Delstatsregeringens i Maharashtra stimulanssystem	**Totalt**
FÖRETAG	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Ltd	0	11,0	0	1,3	0,5	0	**12,8**
Flex Industries Ltd	0	9,0	0	2,7	försumbart	0	**11,7**
Garware Polyester Ltd	0	10,5	0	1,5	1,3	1,6	**14,9**
Jindal Poly Films Ltd	6,0	0	5,0	2,2	0,4	1,6	**15,2**

D. **SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING**

(122) I enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida ett upphörande av gällande åtgärder sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering.

(123) Det fastställdes att de indiska exportörer av den berörda produkten som ingick i urvalet fortsatte att få utjämningsbara subventioner från Indiens myndigheter under undersökningsperioden. Med undantag av ett företag är de subventionsmarginaler som konstaterades under översynen högre än de som fastställdes under den ursprungliga undersökningen. Medan vissa program som utjämnades 1999 (t.ex. systemet med tullkrediter före export) har upphört har det i den pågående översynen konstaterats att andra program som inte existerade 1999 (t.ex. systemet med förhandslicenser) är utjämningsbara. De subventionssystem som analyserats ovan ger återkommande förmåner. Med undantag av tullkreditsystemet (se skäl 54) finns det inget som tyder på att dessa program kommer att fasas ut inom överskådlig framtid. Enligt Indiens myndigheter planeras det system som skall ersätta tullkreditsystemet att träda i kraft tidigast den 1 april 2006. Den situation som kommer att uppstå genom att systemet med tullkrediter ersätts med ett system som påstås vara i överensstämmelse med Världshandelsorganisationens bestämmelser och om vilket kommissionen inte har några uppgifter, måste bedömas i sinom tid. Det bör också noteras att en av de samarbetsvilliga exportörer som tidigare erhöll förmåner inom ramen för tullkreditsystemet inte längre erhöll förmåner under undersökningsperioden för den nu aktuella undersökningen (se skäl 33). Denna exportör fick emellertid förmåner inom ramen för systemet med förhandslicenser, vilket också är ett slags restitutionssystem, under undersökningsperioden för den nu aktuella undersökningen. Om tullkreditsystemet avskaffas den 1 april 2006 och om inga förmåner beviljas exportörer inom ramen för det systemet efter det datumet, är det ändå sannolikt att subventioneringen fortsätter på en nivå som ligger nära de nivåer som konstaterats för tullkreditsystemet, genom att det finns ett alternativt utjämningsbart subventionssystem, nämligen systemet med förhandslicenser. Exportörerna av den berörda produkten kommer under tiden att fortsätta att få utjämningsbara subventioner. Alla exportörer av den berörda produkten är vidare berättigade att omfattas av ett antal av de program som undersöktes. Under dessa omständigheter ansågs det rimligt att dra slutsatsen att subventioneringen troligen kommer att fortsätta i framtiden.

(124) Eftersom det har visats att subventioneringen fortsatte under översynen och troligen kommer att fortsätta i framtiden är frågan om sannolikheten för återkommande subventionering irrelevant.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

1. PRODUKTION I GEMENSKAPEN

(125) Inom gemenskapen framställs den likadana produkten av tio tillverkare som svarar för gemenskapens sammanlagda tillverkning i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

2. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(126) Det bör noteras att i den ursprungliga undersökningen utgjordes gemenskapsindustrin av åtta tillverkare. De två tillverkare som tillkommit är etablerade i de nya medlemsstaterna. Sex av företagen stödde inte begäran och samarbetade inte i översynsundersökningen. Följande fyra tillverkare stödde klagomålet och gick med på att samarbeta med kommissionen i undersökningen:

— DuPont Teijin Films

— Mitsubishi Polyester Film GmbH

— Nuroll SpA

— Toray Plastics Europe.

(127) Dessa företag samarbetade till fullo i undersökningen. De stod för 86 % av den totala produktionen i gemenskapen under undersökningsperioden.

(128) Dessa fyra gemenskapstillverkare anses därför stå för en betydande del av gemenskapens sammanlagda tillverkning av den likadana produkten. De anses således utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 9.1 och 10.8 i grundförordningen och kallas nedan ”gemenskapsindustrin”.

F. SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

1. INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

(129) Uppgifterna angående prisutvecklingen baseras på Eurostats uppgifter om importpriser och inbegriper både konventionell tull och antidumpningstullar, om tillämpligt, och beräknade kostnader efter import.

2. FÖRBRUKNING PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

(130) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, uppgifter från Eurostat om all import till Europeiska unionen och de övriga gemenskapstillverkarnas försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden.

(131) Mellan 2001 och undersökningsperioden minskade förbrukningen i gemenskapen med 7 %. Mer i detalj förblev den i stort sett stabil mellan 2001 och 2002, sjönk med 6 procentenheter mellan 2002 och 2003 och sjönk slutligen med ytterligare en procentenhet under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Total förbrukning i EG (i ton)	271 417	271 787	253 890	251 491
Index (2001=100)	*100*	*100*	*94*	*93*

3. IMPORT FRÅN DET BERÖRDA LANDET

(132) Importvolymen från det berörda landet ökade med 107 % under skadeundersökningsperioden och nådde under undersökningsperioden upp till 12 679 ton, vilket motsvarar en marknadsandel på 5,0 %. Under den ursprungliga undersökningens undersökningsperiod låg det berörda landets marknadsandel på 9,6 %, men efter att åtgärderna infördes sjönk den till 2,3 % 2001.

(133) Priserna på importen från det berörda landet ökade något, med 2 procentenheter, mellan 2001 och 2003, det vill säga efter införandet av de slutgiltiga utjämningsåtgärderna, men sjönk därefter med 5 procentenheter under undersökningsperioden.

(134) På grundval av en jämförelse mellan olika modeller visade undersökningen att priserna på importen från det berörda landet underskred gemenskapsindustrins priser med 2–21 % under undersökningsperioden, beroende på den samarbetsvilliga exportören. Jämförelsen gjordes på grundval av de samarbetsvilliga exportörernas aktuella exportpriser till gemenskapen. Av undersökningarna enligt skälen 5, 6 och 7 framkom att en stor del av exportpriserna till gemenskapen stabiliserades alldeles ovanför de minimiimportpriser som fastställts genom de åtaganden som godtagits inom ramen för de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna (se skäl 2) och att de indiska exportpriserna till andra tredjeländer var betydligt lägre än priserna till gemenskapen. Om beräkningen av prisunderskridandet hade gjorts på grundval av exportpriserna till andra tredjeländer skulle därför prisunderskridandemarginalerna ha varit större än de ovannämnda.

	2001	2002	2003	UP
Importvolym från det berörda landet (i ton)	6 129	7 738	11 520	12 679
Index (2001=100)	*100*	*126*	*188*	*207*
Marknadsandel för importen från det berörda landet	2,3 %	2,8 %	4,5 %	5,0 %
Pris på importen från det berörda landet (euro/ton)	2 010	2 025	2 060	1 952
Index (2001=100)	*100*	*101*	*102*	*97*

(135) I samband med den undersökning som det hänvisas till i skäl 6 drogs slutsatsen att åtaganden var olämpliga för den berörda produkten och att de borde återkallas. Detta förklarar till stor del de utvecklingstendenser som observerats avseende import från Indien, och även varför gemenskapsindustrin inte helt har återhämtat sig från den tidigare subventioneringen (se skäl 161).

4. IMPORT SOM KONSTATERATS KRINGGÅ ÅTGÄRDERNA

(136) Såsom nämns i skäl 4 konstaterades vidare att kringgående av de ursprungliga åtgärderna avseende import från Indien i huvudsak ägde rum via Brasilien och Israel. Följaktligen utvidgades de åtgärder som införts avseende import med ursprung i Indien i november 2004 till att även omfatta import av likadan PET-film avsänd från Brasilien och Israel, oavsett om den deklareras ha sitt ursprung i Brasilien och Israel, med undantag för PET-film som faktiskt tillverkats av en brasiliansk och en israelisk tillverkare. Såsom anges i skäl 8 har en andra israelisk tillverkare undantagits från de utvidgade åtgärderna. Av dessa två förfaranden framkom att en mycket begränsad mängd import till gemenskapen från Brasilien (cirka 10 ton) respektive Israel (cirka 180 ton) under 2003 faktiskt härrörde från brasilianska respektive israeliska tillverkare. Man bör komma ihåg att utvidgningen av antidumpnings- och utjämningsåtgärderna ägde rum efter de utvecklingstendenser som anges i skälen 137 och 138.

	2001	2002	2003	UP
Importvolym från Brasilien (i ton)	1 231	2 533	2 159	1 225
Marknadsandel för importen från Brasilien	*0,5 %*	*0,9 %*	*0,9 %*	*0,5 %*
Pris på importen från Brasilien (euro/ton)	*776*	1 612	1 628	1 758
Index (2001=100)	*100*	*208*	*210*	*226*
Importvolym från Israel (i ton)	3 561	4 338	4 620	4 788
Marknadsandel för importen från Israel	*1,3 %*	*1,6 %*	*1,8 %*	*1,9 %*
Pris på importen från Israel (euro/ton)	2 052	1 821	1 678	1 790
Index (2001=100)	*100*	*89*	*82*	*87*

(137) Importvolymen från Brasilien fördubblades mellan 2001 och 2002, minskade något 2003 och minskade ytterligare under undersökningsperioden och nådde en nivå som låg nära 2001 års nivå, eventuellt till följd av inledandet av den tidigare nämnda undersökningen beträffande kringgående under 2004. Samtidigt ökade marknadsandelen för importen från Brasilien från 0,5 % 2001 till 0,9 % 2002 innan den sjönk till 0,5 % under undersökningsperioden. Importen från Brasilien skedde till väldigt låga priser 2001. Dessa importpriser ökade under hela skadeundersökningsperioden och nådde upp till cirka 1 800 euro/ton, vilket är något lägre än importpriserna från Indien.

(138) Importmängden från Israel ökade stadigt från cirka 3 600 ton 2001 till cirka 4 800 ton under undersökningsperioden. Marknadsandelen för importen från Israel ökade från 1,3 % 2001 till 1,9 % under undersökningsperioden. Priserna på importen från Israel minskade från cirka 2 000 euro/ton 2001 till cirka 1 800 euro/ton under undersökningsperioden. Även de israeliska exportpriserna ligger under undersökningsperioden något lägre än priserna på import från Indien.

5. IMPORT FRÅN REPUBLIKEN KOREA

(139) Så som anges i skäl 2 införde rådet 2001 slutgiltiga antidumpningsåtgärder på import av PET-film med ursprung i Republiken Korea i form av värdetullar på mellan 0 % och 13,4 %. Efter att dessa åtgärder införts minskade mängden PET-film som importerades till gemenskapen från Republiken Korea från cirka 34 000 ton 2001 till cirka 23 200 ton under undersökningsperioden. De sydkoreanska produkternas marknadsandel minskade också med cirka 3 procentenheter mellan 2001 och undersökningsperioden. De sydkoreanska produkternas priser minskade med 7 % mellan 2001 och 2002, ökade med 3 procentenheter 2003 och med ytterligare 1 procentenhet under undersökningsperioden. Enligt statistik från Eurostat låg de sydkoreanska priserna konstant högre än de indiska exportpriserna men lägre än gemenskapsindustrins priser.

	2001	2002	2003	UP
Importvolym från Sydkorea (i ton)	34 002	30 187	25 631	23 166
Marknadsandel för importen från Sydkorea	*12,5 %*	*11,1 %*	*10,1 %*	*9,2 %*
Pris på importen från Sydkorea (euro/ton)	2 514	2 339	2 422	2 434
Index (2001=100)	*100*	*93*	*96*	*97*

6. IMPORT FRÅN ANDRA LÄNDER

(140) Importen från andra inte tidigare nämnda tredjeländer minskade från cirka 41 000 ton 2001, vilket motsvarar en marknadsandel på 15 %, till cirka 40 000 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel på 16 %. Marknadsandelen ökade eftersom förbrukningen (nämnaren) minskade mer än importen (täljaren). Genomsnittspriserna på importen från andra inte tidigare nämnda tredjeländer ökade först från cirka 5 300 euro/ton 2001 till cirka 6 000 euro/ton 2002 och minskade sedan till cirka 4 800 euro/ton under undersökningsperioden. Sådana priser är betydligt högre än både de indiska exportpriserna och gemenskapsindustrins priser. Bland dessa tredjeländer var det största enskilda exportlandet till gemenskapen Förenta staterna, vars exportvolym låg på cirka 17 500 ton under undersökningsperioden. Priserna i gemenskapen på importen från Förenta staterna (cirka 6 700 euro/ton under undersökningsperioden) var också betydligt högre än priserna på import från det berörda landet och högre än gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Importvolym från länder som inte nämns ovan (i ton)	41 098	31 324	35 093	39 869
Marknadsandel för importen från länder som inte nämns ovan	*15 %*	*12 %*	*14 %*	*16 %*
Pris på importen från länder som inte nämns ovan (euro/ton)	5 312	6 000	5 125	4 803
Index (2001=100)	*100*	*113*	*96*	*90*

G. GEMENSKAPSINDUSTRINS EKONOMISKA SITUATION

(141) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

1. TILLVERKNING

(142) Gemenskapsindustrins produktion ökade med 10 % 2002 jämfört med 2001. Den sjönk därefter och låg kvar på 2001 års nivå under de kommande åren.

	2001	2002	2003	UP
Tillverkning (i ton)	171 142	187 620	171 975	169 288
Index (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*99*

2. KAPACITET OCH KAPACITETSUTNYTTJANDE

(143) Produktionskapaciteten minskade marginellt (med 3 %) mellan 2001 och undersökningsperioden. Då produktionen förblev stabil samtidigt som kapaciteten minskade resulterade detta i något ökat kapacitetsutnyttjande.

	2001	2002	2003	UP
Produktionskapacitet (i ton)	200 037	202 542	190 393	193 888
Index (2001=100)	*100*	*101*	*95*	*97*
Kapacitetsutnyttjande	86 %	93 %	90 %	87 %
Index (2001=100)	*100*	*108*	*106*	*102*

3. LAGER

(144) Nivån på gemenskapsindustrins utgående lager ökade betydligt under 2002 jämfört med 2001 men har därefter stadigt minskat. Under undersökningsperioden var lagernivån 28 % lägre än 2001. Eftersom den likadana produkten i allmänhet produceras på beställning är lagernivån emellertid inte särskilt viktig.

	2001	2002	2003	UP
Utgående lager (i ton)	22 322	31 479	23 676	16 090
Index (2001=100)	*100*	*141*	*106*	*72*

4. FÖRSÄLJNINGSVOLYM

(145) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad till icke-närstående kunder ökade först under 2002, efter det att åtgärderna infördes, men minskade sedan med 12 procentenheter mellan 2002 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Försäljningsvolym i EG till icke-närstående kunder (i ton)	142 173	156 716	141 959	139 874
Index (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*98*

5. MARKNADSANDEL

(146) Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med ungefär 2 procentenheter mellan 2001 och undersökningsperioden. Mer i detalj ökade gemenskapsindustrins marknadsandel med cirka 4 procentenheter 2002, efter det att både utjämnings- och antidumpningsåtgärder hade införts, förlorade nästan 5 procentenheter 2003 och förlorade slutligen ytterligare 1 procentenhet under undersökningsperioden. Utvecklingstendensen och den nivå som uppnåtts uppvisar vissa förbättringar i förhållande till dem som observerades innan utjämningsåtgärderna infördes, när gemenskapsindustrins marknadsandel hade sjunkit från cirka 57 % till ungefär 50 %.

	2001	2002	2003	UP
Gemenskapsindustrins marknadsandel	61,6 %	65,3 %	60,6 %	59,5 %
Index (2001=100)	*100*	*106*	*98*	*97*

6. TILLVÄXT

(147) Mellan 2001 och undersökningsperioden minskade förbrukningen i gemenskapen med 7 %. Gemenskapsindustrin förlorade ungefär 2 procentenheter av sin marknadsandel samtidigt som den berörda importens marknadsandel ökade med 2,7 procentenheter.

7. SYSSELSÄTTNING

(148) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin minskade med 8 % mellan 2001 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Sysselsättning när det gäller den berörda produkten	2 323	2 310	2 235	2 134
Index (2001=100)	*100*	*99*	*96*	*92*

8. PRODUKTIVITET

(149) Produktiviteten hos de anställda inom gemenskapsindustrin, mätt som produktion per anställd och år, ökade med 8 % mellan 2001 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Produktivitet (i ton per anställd)	74	81	77	79
Index (2001=100)	*100*	*110*	*104*	*108*

9. FÖRSÄLJNINGSPRISER OCH FAKTORER SOM PÅVERKAR DE INHEMSKA PRISERNA

(150) Gemenskapsindustrins försäljningspriser per enhet ökade med 4 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Denna prisutveckling överensstämmer i stort sett med utvecklingen för produktionskostnaden och den främsta råvaran, vars priser också ökade under skadeundersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Pris per enhet på EG:s marknad (euro/ton)	3 010	3 009	3 130	3 118
Index (2001=100)	*100*	*100*	*104*	*104*

10. LÖNER

(151) Mellan 2001 och undersökningsperioden ökade genomsnittslönen per anställd med 12 %, en siffra som överstiger den ökning av de genomsnittliga nominella arbetskostnaderna per enhet (6 %) som konstaterades under samma period när det gäller gemenskapsekonomin i stort.

	2001	2002	2003	UP
Årlig arbetskostnad per anställd (i tusen euro)	56	60	62	63
Index (2001=100)	*100*	*107*	*110*	*112*

11. INVESTERINGAR

(152) Det årliga flödet av investeringar i den berörda produkten som gjordes av gemenskapsindustrin har stadigt minskat sedan 2002. Ökningen under 2002 kan förklaras av att en tillverkare investerade i anläggning och maskiner och att en annan tillverkare investerade för att underlätta stängning av vissa produktionslinjer.

	2001	2002	2003	UP
Nettoinvesteringar (i tusen euro)	334 426	38 326	34 979	29 341
Index (2001=100)	*100*	*115*	*105*	*88*

12. LÖNSAMHET OCH RÄNTABILITET

(153) Lönsamheten hos gemenskapsindustrin förbättrades visserligen gradvis under skadeundersökningsperioden men var hela tiden negativ mellan 2001 (– 5,2 %) och undersökningsperioden (– 2,5 %). Räntabiliteten, uttryckt som vinst i procent av investeringarnas bokförda värde (netto), följde i stort sett den ovan angivna lönsamhetsutvecklingen under hela skadeundersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Lönsamhet för försäljning i EG till icke-närstående kunder (i % av nettoförsäljningen)	– 5,2 %	– 1,9 %	– 2,7 %	– 2,5 %
Räntabilitet (vinst i % av investeringarnas bokförda värde (netto))	– 4,6 %	– 1,9 %	– 2,9 %	– 2,9 %

13. KASSAFLÖDE OCH FÖRMÅGA ATT ANSKAFFA KAPITAL

(154) Situationen när det gäller kassaflödet försämrades mellan 2001 och undersökningsperioden, i huvudsak beroende på andra icke-likvida poster såsom avskrivning av tillgångar och lagerrörelser.

	2001	2002	2003	UP
Kassaflöde (i tusen euro)	44 503	42 047	49 486	32 150
Index (2001=100)	*100*	*94*	*111*	*72*

(155) Undersökningen har visat att gemenskapstillverkarna fick svårigheter att skaffa kapital till följd av sin besvärliga finansiella situation. Även om flera av dessa företag ingår i stora bolag, tillgodoses kapitalbehoven inte alltid i önskad omfattning, eftersom de finansiella resurserna inom dessa företagsgrupper vanligtvis tilldelas de mest lönsamma enheterna. Denna relativa oförmåga att anskaffa kapital kan förklara de sjunkande investeringarna som beskrivs i skäl 152.

14. SUBVENTIONENS STORLEK

(156) Med hänsyn till volymen av och priserna på importen från det berörda landet kan verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska subventionsmarginalens nivå inte anses vara försumbara, i synnerhet på en så öppen och därför mycket priskänslig marknad som marknaden för den berörda produkten.

15. ÅÅTERHÄMTNING FRÅN VERKNINGARNA AV TIDIGARE SUBVENTIONER OCH DUMPNING

(157) Även om de undersökta indikatorerna visar att det har skett en viss förbättring av gemenskapsindustrins ekonomiska och finansiella situation sedan slutgiltiga utjämningsåtgärder och antidumpningsåtgärder infördes 1999 respektive 2001, är dessa indikatorer även ett bevis för att gemenskapsindustrin fortfarande är bräcklig och sårbar.

16. SLUTSATS

(158) Så som beskrivs i skälen 132–135 fördubblades importvolymen från det berörda landet mellan 2001 och undersökningsperioden. Eftersom förbrukningen minskade med 7 % under samma period resulterade detta i en kraftig ökning av de indiska exportörernas marknadsandel, från 2,3 % 2001 till 5,0 % under undersökningsperioden. Samtidigt låg de indiska exportpriserna till gemenskapen relativt stabilt på ungefär 2 000 euro/ton, och de underskred därmed betydligt gemenskapsindustrins priser.

(159) Mellan 2001 och undersökningsperioden utvecklades följande indikatorer positivt: gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande och produktivitet ökade och dess utgående lager minskade. Försäljningspriserna per enhet ökade i linje med kostnaderna för råvarorna mellan 2001 och undersökningsperioden, lönsamheten förbättrades men förblev negativ under undersökningsperioden, liksom räntabiliteten. Lönerna utvecklades positivt.

(160) Följande indikatorer utvecklades däremot negativt: gemenskapsindustrins marknadsandel minskade marginellt, och produktionen, produktionskapaciteten, försäljningsvolymen, sysselsättningen, det sammanlagda kassaflödet och investeringarna minskade. Gemenskapsindustrin har således uppvisat blandade utvecklingstendenser sedan 2001: medan vissa indikatorer uppvisar en positiv utveckling, är det flera andra som utvecklats negativt.

(161) Om man jämför dessa utvecklingstendenser med dem som beskrivs i de förordningar genom vilka provisoriska och slutgiltiga utjämningsåtgärder infördes blir resultatet av bedömningen återigen blandat. När det gäller marknadsandel förlorade gemenskapsindustrin cirka 2 procentenheter mellan 2001 och undersökningsperioden, medan den förlorade nästan 7 procentenheter under de fyra år som föregick antagandet av de slutgiltiga utjämningsåtgärderna. Åtgärderna kan därför anses ha uppnått ett av sina mål, nämligen att bromsa minskningen av marknadsandelar. Å andra sidan var gemenskapsindustrins lönsamhet sämre under undersökningsperioden än innan de slutgiltiga utjämningsåtgärderna infördes. Om åtgärderna inte hade kringgåtts genom import från Brasilien och Israel hade situationen kanske varit gynnsammare. Åtgärdernas effektivitet, och därmed deras positiva verkningar på gemenskapsindustrins skadesituation, undergrävdes vidare allvarligt av det faktum att åtagandena, såsom beskrivs i skäl 135, inte fungerade ordentligt.

(162) Därför dras slutsatsen att gemenskapsindustrins situation inte har förbättrats i sådan utsträckning som man kunde ha förväntat sig efter införandet av de slutgiltiga utjämnings- och antidumpningsåtgärderna. Gemenskapsindustrin är således fortfarande bräcklig.

(163) Jämte kringgåendet av de ursprungliga åtgärderna och det faktum att åtagandena inte fick önskad effekt, gjordes även en analys av huruvida andra faktorer, t.ex. import från andra länder eller en eventuell ineffektivitet hos gemenskapsindustrin, skulle kunna förklara den senares ihållande dåliga finansiella situation. Det konstaterades i detta hänseende att det inte går att utesluta att import från Republiken Korea och den minskade förbrukningen i viss utsträckning måste ha påverkat den bräckliga situationen. Men enbart dessa två faktorer förklarar inte gemenskapsindustrins nuvarande situation. Vad som i sista hand är relevant är hur gemenskapsindustrin skulle utvecklas i avsaknad av utjämningsåtgärder och huruvida det är troligt att skadan återkommer. Denna fråga undersöks i nästa avsnitt.

(164) Efter meddelandet av uppgifter hävdade två exporterande tillverkare att importen från Förenta staterna, löneökningen i gemenskapsindustrin och nedgången i gemenskapens förbrukning är faktorer som har en betydande inverkan på den bräckliga situation som gemenskapsindustrin befinner sig i. När det gäller importen från Förenta staterna erinras det om (se skäl 140) att priserna på import från detta land i genomsnitt var betydligt högre än priserna på import från det berörda landet och även högre än gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. Dessutom fastställdes det att priserna på import från detta land var betydligt högre än de ovannämnda under hela skadeundersökningsperioden. Slutsatsen kan därför rimligen dras att denna faktor inte hade någon negativ inverkan på situationen för gemenskapsindustrin. När det gäller ökningen av lönekostnaden per anställd under skadeundersökningsperioden (12 %) bör det noteras att eventuella negativa inverkningar av denna faktor till stor del motverkas av en parallell minskning i sysselsättningsnivån under skadeundersökningsperioden, och innebar en ökning av de sammanlagda lönekostnaderna på endast 3,3 %. Därför kunde påståendet att denna faktor hade en betydande inverkan på gemenskapsindustrins situation inte godtas. När det gäller minskningen av förbrukningen medges det ovan att denna faktor i viss utsträckning kan ha haft inverkan på den bräckliga situationen för gemenskapsindustrin. Denna faktor kan emellertid inte anses som betydande, eftersom minskningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolymer till icke-närstående kunder bara uppgick till 2 % i motsats till förbrukningsminskningen på 7 %. Mot bakgrund av de undersökningsresultat som beskrivs i avsnitten F och G och på grundval av ovanstående dras slutsatsen att importen från Förenta staterna inte kan ha haft någon negativ inverkan på situationen för gemenskapsindustrin och att de två andra ovannämnda faktorerna på sin höjd skulle kunna ha spelat en mindre roll.

H. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT OCH ÅTERKOMMANDE SKADA

1. INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

(165) Så som redan konstaterats har införandet av utjämningsåtgärderna bara gjort det möjligt för gemenskapsindustrin att återhämta sig till viss del från den skada den lidit. På grund av många faktorer, vilka nämns ovan, är den fortfarande bräcklig och sårbar. Därför undersöktes olika faktorer i syfte att fastställa om gemenskapsindustrins situation skulle förbli oförändrad, förbättras eller försämras om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

(166) Undersökningen om huruvida det skulle vara troligt att skadan skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde baserades framför allt på uppgifter som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade tillhandahållit. Uppgifter avseende priser på importen från andra exportörer än den samarbetsvilliga exportören, fastställda på grundval av Eurostats statistik, undersöktes också. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas prissättning på andra exportmarknader, exportpriser till gemenskapen, produktionskapacitet och lager undersöktes. Det gjordes även en bedömning av den troliga effekt som ett upphävande av åtgärderna skulle få på priserna på annan import.

2. FÖRHÅLLANDET MELLAN EXPORTVOLYMERNA OCH PRISERNA TILL TREDJELÄNDER OCH EXPORTVOLYMERNA OCH PRISERNA TILL GEMENSKAPEN

(167) Det konstaterades att de genomsnittliga exportpriserna för den indiska försäljningen till länder som inte var medlemmar i EU låg betydligt lägre än exportpriserna till gemenskapen och även lägre än priserna på hemmamarknaden. Den indiska exportören sålde stora mängder till länder som inte var medlemmar i EU, och denna försäljning utgjorde 73 % av företagets sammanlagda exportförsäljning. Det ansågs därför att om åtgärderna skulle upphöra att gälla skulle det stimulera de indiska exportörerna att dirigera om betydande mängder av exporten från tredjeländer till den mer attraktiva gemenskapsmarknaden till priser som, även om de höjdes, troligen fortfarande skulle vara lägre än de nuvarande priserna på exporten till gemenskapen.

3. OUTNYTTJAD KAPACITET OCH LAGER

(168) I genomsnitt hade de samarbetsvilliga indiska tillverkarna betydande outnyttjad kapacitet som motsvarade nästan tre gånger exportmängden till gemenskapen under undersökningsperioden. De genomsnittliga lagren av färdiga produkter var likaså betydande och motsvarade i slutet av undersökningsperioden 16 % av exportvolymen till gemenskapen. Det finns därför kapacitet att i betydande utsträckning öka exportkvantiteterna till EU, i synnerhet som det inte finns några indikationer på att marknader i tredjeländer eller hemmamarknaden skulle kunna absorbera eventuell ytterligare tillverkning. Det bör i detta hänseende noteras att det med hänsyn till förekomsten av åtminstone fyra andra konkurrerande tillverkare är mycket osannolikt att den inhemska marknaden i Indien skulle kunna absorbera hela den tillverkning som de fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas outnyttjade kapacitet representerar.

4. SLUTSATS

(169) Tillverkarna i det berörda landet har därför möjlighet att öka eller dirigera om sin export till gemenskapens marknad. Undersökningen, som grundades på jämförbara produkttyper, visade att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna sålde den berörda produkten till ett lägre pris än gemenskapsindustrins priser (prisunderskridandemarginalerna ligger på mellan 2 % och 21 %). Det är högst troligt att de kommer att fortsätta att ta ut dessa låga priser eller till och med sänka dem i överensstämmelse med de lägre priser som tas ut i resten av världen, så som nämns i skäl 134, även i syfte att återta de marknadsandelar som de förlorade innan åtgärderna infördes. Ett sådant prisbeteende, i förening med den kapacitet som exportörerna i det berörda landet har att leverera betydande kvantiteter av den berörda produkten till gemenskapsmarknaden, skulle med all sannolikhet förstärka den nedåtgående pristrenden på marknaden med troliga negativa verkningar för gemenskapsindustrins ekonomiska situation som följd.

(170) Såsom framgått är gemenskapsindustrin fortfarande sårbar och bräcklig. Det är troligt att om gemenskapsindustrin utsattes för ökad import till subventionerade priser från det berörda landet skulle detta resultera i att dess försäljning, marknadsandel och försäljningspriser och därigenom även den finansiella situationen skulle försämras och uppnå de nivåer som konstaterades i den ursprungliga undersökningen. På grundval av detta dras därför slutsatsen att ett upphävande av åtgärderna med all sannolikhet skulle leda till att den redan bräckliga situation som gemenskapsindustrin befinner sig i skulle försämras och att skadan för gemenskapsindustrin till och med skulle bli större.

I. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. INLEDNING

(171) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersöktes det huruvida bibehållande av de gällande utjämningsåtgärderna skulle strida mot gemenskapens intresse som helhet. Gemenskapens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla berörda intressen.

(172) Det erinras om att införandet av åtgärder inte ansågs strida mot gemenskapens intresse i den ursprungliga undersökningen. Genom att den nu aktuella undersökningen är en översyn, där man analyserar en situation i vilken utjämningsåtgärder redan tillämpas, är det möjligt att bedöma om de gällande utjämningsåtgärderna har några oberättigade negativa verkningar för de berörda parterna.

(173) Det undersöktes därför om det, trots slutsatserna vad gäller sannolikheten för fortsatt eller återkommande skadevållande subventionering, fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte är i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna i detta särskilda fall.

2. GEMENSKAPSINDUSTRINS INTRESSE

(174) Gemenskapsindustrin har visat att den är strukturellt livskraftig. Detta bekräftades av dess exportförsäljning, som stadigt har legat på en hög nivå sedan 2001, och den positiva utveckling av dess ekonomiska situation som har konstaterats efter införandet av utjämningsåtgärderna 1999. Särskilt det faktum att gemenskapsindustrins förlust av marknadsandelar praktiskt taget upphörde under åren närmast före undersökningsperioden står i skarp kontrast till den situation som föregick införandet av åtgärder. Även gemenskapsindustrins förluster minskade mellan 2001 och undersökningsperioden. Det erinras vidare om att kringgående hade konstaterats genom import från Brasilien och Israel och att åtagandet inte fungerade som önskat. Om denna utveckling inte hade ägt rum skulle gemenskapsindustrins situation ha varit ännu gynnsammare.

(175) Det kan rimligen förväntas att gemenskapsindustrin kommer att fortsätta att ha fördelar av de åtgärder som redan införts och att den kommer att återhämta sig ytterligare, troligen genom att den återfår marknadsandelar och förbättrar sin lönsamhet. Om åtgärderna inte bibehålls är det troligt att gemenskapsindustrin i större utsträckning kommer att lida skada av ökad import till subventionerade priser från det berörda landet och att dess nuvarande dåliga finansiella situation kommer att försämras ytterligare.

3. IMPORTÖRERNAS OCH ANVÄNDARNAS INTRESSE

(176) Såsom anges i skäl 20 samarbetade endast ett importerande företag som också använder den berörda produkten till fullo i undersökningen. För att skydda konfidentiella uppgifter kan därför exakta uppgifter beträffande denna importör och användare inte lämnas. Eftersom denna importör och användare har en relativt hög omsättning anses den emellertid vara representativ när det gäller andra importörers och användares situation i gemenskapen. Denna importör köpte PET-film från en rad olika källor, inbegripet Indien och gemenskapsindustrin. Företagets återförsäljning av den berörda produkten med ursprung i Indien utgjorde mindre än 20 % av dess omsättning under undersökningsperioden. Den samarbetsvilliga importörens/användarens lönsamhet låg på mellan 5 % och 10 % av omsättningen under undersökningsperioden.

(177) Det erinras vidare om att det i den ursprungliga undersökningen konstaterades att verkningarna av att åtgärder införs inte skulle bli betydande vare sig för importörerna eller för användarna. Trots att åtgärder hade varit i kraft under fem år fortsatte importörer och användare i gemenskapen att skaffa sina leveranser från bland annat Indien. Det framkom inga indikationer på att det skulle ha varit svårt att hitta andra källor. När det gäller verkningarna för användarna av ett eventuellt införande av åtgärder drogs i den ursprungliga undersökningen dessutom slutsatsen att, eftersom kostnaderna för PET-film har försumbara verkningar för användarindustrierna, var det inte sannolikt att en ökning av dessa kostnader skulle ha några betydande verkningar för användarindustrin. Inga indikationer på motsatsen konstaterades efter det att åtgärderna hade införts. Därför dras slutsatsen att det inte är troligt att upprätthållandet av utjämningsåtgärderna kommer att få betydande verkningar för importörer och användare i gemenskapen.

4. INTRESSET HOS LEVERANTÖRER I TIDIGARE LED

(178) I den ursprungliga undersökningen var slutsatsen att gemenskapsindustrins leverantörer skulle dra fördel av att åtgärder infördes. Såsom angivits samarbetade bara en leverantör i undersökningen och denne bekräftar denna slutsats, eftersom den nästan enbart levererar till gemenskapstillverkarna och skulle få en försämrad finansiell situation. Det anses därför att en fortsatt tillämpning av åtgärderna även fortsättningsvis skulle innebära positiva verkningar för leverantörerna.

5. SLUTSATS

(179) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det vad gemenskapens intresse beträffar inte finns några tvingande skäl för att inte bibehålla de gällande utjämningsåtgärderna.

J. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(180) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att de gällande åtgärderna skall bibehållas. De beviljades också en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter sedan dessa uppgifter meddelats.

(181) Av ovanstående följer att de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av PET-film med ursprung i Indien bör bibehållas i enlighet med artikel 21.2 i grundförordningen. Dessa åtgärder består av värdetullar.

(182) Såsom beskrivits i skäl 4 utvidgades de gällande utjämningsåtgärderna till att även omfatta import av PET-film avsänd från Brasilien och Israel, oavsett om den deklareras ha sitt ursprung i Brasilien och Israel. De utjämningsåtgärder som, i enlighet med skäl 181, bör bibehållas på import av den berörda produkten är de åtgärder som utvidgats till att omfatta import av PET-film avsänd från Brasilien och Israel, oavsett om den deklareras ha sitt ursprung i Brasilien och Israel. De brasilianska och israeliska exporterande tillverkare som undantogs från de åtgärder som utvidgades genom förordning (EG) nr 1976/2004 och ändrades genom rådets förordning (EG) nr 101/2006 bör också undantas från de åtgärder som införs genom den här förordningen.

(183) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i den här förordningen återspeglar de samarbetsvilliga exportörernas situation under undersökningen. Dessa tullsatser gäller således endast import av den berörda produkten som tillverkats av dessa företag, det vill säga de specifika rättsliga enheter som nämns. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns med namn och adress i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa satser utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för ”övriga företag”.

(184) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen [1] tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, kommer denna förordning att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

(185) I syfte att säkerställa att utjämningstullen tillämpas korrekt bör nivån för den övriga tullen tillämpas inte enbart på icke-samarbetsvilliga exportörer utan också på de företag som inte exporterade något under undersökningsperioden. De sistnämnda företagen uppmanas emellertid att, när de uppfyller kraven i artikel 20 i grundförordningen, lämna in en begäran om översyn i enlighet med samma artikel för att få sin situation granskad individuellt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull skall införas på import av film av polyetentereftalat (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 (TARIC-nummer 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 och 3920 62 19 94) och ex 3920 62 90 (TARIC-nummer 3920 62 90 33 och 3920 62 90 94) med ursprung i Indien.

2. Följande tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för importerade produkter som tillverkats i Indien av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig tull (i %)	TARICtilläggsnummer
Indien	Ester Industries Limited 75–76, Amrit Nagar Behind South Extension Part-1 New Delhi-110 003 Indien	12,0	A026
Indien	Flex Industries Limited A-1, Sector 60 Noida 201 301 (U.P.) Indien	12,5	A027
Indien	Garware Polyester Limited Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg Vile Parle (East) Mumbai 400 057 Indien	3,8	A028
Indien	India Polyfilms Limited 112 Indra Prakash Building 21 Barakhamba Road New Delhi 110 001 Indien	7,0	A029
Indien	Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road New Delhi 110 001 Indien	7,0	A030
Indien	MTZ Polyfilms Limited New India Centre, 5th floor 17 Co-operage Road Mumbai 400 039 Indien	8,7	A031
Indien	Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1 Noida 201 301 Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh Indien	19,1	A032
Indien	Övriga företag	19,1	A999

3. Den slutgiltiga utjämningstull som är tillämplig på import från Indien i enlighet med punkt 2 skall utvidgas till att omfatta import av samma PET-film avsänd från Brasilien och Israel (oavsett om varorna deklareras ha sitt ursprung i Brasilien eller Israel) (TARIC-nummer 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) med undantag av produkter tillverkade av

Terphane Ltda BR 101, km 101, Cabo de Santo Agostinho, Pernambuco, Brasilien (TARIC-tilläggsnummer A569),

[1] Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat B, J-79 5/17, B-1049 Bryssel.

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42504, POB 8380, Israel (TARIC-tilläggsnummer A570), och

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22885, Israel (TARIC-tilläggsnummer A691).

4. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2006.

På rådets vägnar
Ordförande
U. PLASSNIK